

A Régiók Bizottsága véleménye – Sport, fogyatékoság, szabadidő

(2014/C 114/06)

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Háttér

1. felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Unió területén fogyatékosággal élő személyek számát mintegy 80 millió főre, vagyis a lakosság 15%-ára becsülik. A mozgáskorlátozott személyek becslések szerint a lakosság több mint 40%-át teszik ki;
2. hangsúlyozza, hogy – mivel a fogyatékoság kockázata az időskorúak körében magasabb, valamint a krónikus betegségek száma általában emelkedik – a helyzetüknél fogva fogyatékos személyek száma tovább növekedhet. Következésképp az európai régióknak vélhetőleg újabb kihívásokkal kell majd megküzdeniük a jövőben;
3. felhívja a figyelmet arra is, hogy az EU-ban nem létezik általánosan elfogadott definíció a fogyatékoságra, és e fogalom jogi meghatározásai már számos vitára és többféle szemantikai értelmezésre adtak okot. A fogyatékoság összetett jelenség, amelyet sokféleképpen élnek meg; a személy fizikai és intellektuális jellemzői, illetve a társadalom állapota közötti kölcsönhatás eredménye. Ezért helyénvaló a helyzetüknél fogva fogyatékos személyek fogalmának bevezetése;
4. rámutat a fogyatékosággal, illetve annak tényleges hatásaival kapcsolatos ismerethiányra és téves elképzelésekre, és kiemeli annak szükségességét, hogy azokra a „képeségekre” kerüljön a hangsúly, amelyeket a sportteljesítményekkel összefüggésben figyelembe lehet venni;
5. elismeri a testmozgás és a sport értékét és jelentőségét a fogyatékosággal élő személyek számára, csakúgy mint annak tényleges hozzájárulását az EU stratégiai céljainak, elsősorban az Európai 2020 stratégia céljainak a megvalósításához. A szellemi és testi fogyatékos személyek sportjával kapcsolatban jelentős előrelépésnek lehettünk tanúi az elmúlt években. A legfrissebb példát a 2012. évi londoni paralimpiai játékok adták, amelyek során a média mindent megtett a paralimpiai mozgalommal kapcsolatos események közvetítéséért és a mozgalom népszerűsítéséért;
6. felhívja a figyelmet arra, hogy a sport kétségbevonhatatlan értéket képvisel az emberek általános jóléte és pozitív eredményei tekintetében a fogyatékkal élő személyek rehabilitációjának lehetőségei terén; kiemeli továbbá, hogy a sporttevékenységek gyakorlásának a lehetősége a fogyatékkal élők számára mindenekelőtt alapvető emberi jog;
7. kiemeli, hogy „a fogyatékosággal élő személyek sportja” fogalom tevékenységek nagyon széles skáláját foglalja magába az élsporttól a szabadidős sporttevékenységekig, a megfelelően adaptált testmozgástól a sport általi rehabilitációig, olyan skálát, melynek a változatossága a sport fogalmának összetettségét tükrözi, vagy túl is megy azon. Többek között ezért is létezik annyi definíció Európa különböző régióiban. A testmozgás és a sport keretében számos módzat létezik, annak megfelelően, hogy a szóban forgó testmozgás sportolási, rekreációs jellegű, egészségi célú-e stb. A célról minden esetben a sportoló dönt, bár megjegyzendő, hogy a sport keretében – általánosságban a sportolás hatására – a személyek összes kategóriájának javul az egészségi – testi-lelki – állapota;
8. felhívja a figyelmet arra, hogy az ágazatra vonatkozó vagy annak szereplői által használt különböző terminusok és elképzelések jelentős viták tárgyát képezik. A mi kontextusunkban használt terminus a „fogyatékosággal élő személyek sportja(i)”, amely a személy köré szervezi a megközelítést, ugyanakkor általános jelleget kölcsönöz a mondanivalónak;

9. emlékeztet arra, hogy teljes mértékben tiszteletben kell tartani a szubszidiaritás elvét és a sport vezető szerveinek, köztük a független sportszervezeteknek az autonómiáját. Az ebben a véleményben megfogalmazott ajánlások célja, hogy katalizátorszerepet játsszanak a tagállamok és a helyi és regionális önkormányzatok által tett intézkedések hatásának növelésében, és hogy a közösség egészében elősegítsék majd azt a felfogásbeli változást, amely a fogyatékossgal élő személyek képességeire helyezi a hangsúlyt;

Szakpolitikai háttér

10. elégedettségének és támogatásának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az EU politikái utalnak a fogyatékossgal élő sportjának elismerésére; így tesz például a fogyatékossgal élő személyek érdekében kidolgozott 2010–2020-ra szóló európai stratégia, ⁽¹⁾ az Európai Bizottságnak „A sport európai dimenziójának fejlesztése” című közleménye, ⁽²⁾ valamint az Európai Bizottság sportról szóló fehér könyve; ⁽³⁾

11. sajnálja azonban, hogy nincs semmilyen utalás a fogyatékossgal élőkre az Európai Bizottság eredeti Erasmus+ javaslatában, az Unió 2014–2020 közötti időszakra szóló új oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogramjában; ezért sürgeti, hogy a jelenleg még tárgyalás alatt álló új programban egyértelműen utaljanak arra, hogy szükség van a fenntartható és inkluzív növekedés előmozdítására azáltal, hogy megkönnyítik a sporttevékenységekhez való hozzáférést a fogyatékossgal élő személyek számára;

12. egyetért azzal, hogy a nemzeti hatóságok és a helyi és regionális önkormányzatok saját hatásköreiken belül és pénzügyi lehetőségeik függvényében fontos szerepet tölthetnek be a fogyatékossgal élő személyek sportjának fejlesztése terén, és ezen belül a sport infrastruktúrájának és a sporttevékenységeknek az előmozdítása és az ezekbe történő hosszú távú beruházások tekintetében, továbbá hangsúlyozza, hogy projektalapokat kell biztosítani azon régiókban, ahol az iskolák és más oktatási intézmények infrastruktúrája fejletlen, és a fogyatékossgal élő gyermekeknek nincs vagy csak korlátozottan van lehetőségük sportolni;

13. a nyilvános létesítmények hasznosítása során az állami szerveknek megfelelő mértékben figyelembe kell venniük a fogyatékossgal élő személyek sportjának érdekeit, hogy eleget tegyenek a fogyatékossgal élő egyenlő életfeltételeinek biztosítására irányuló követelménynek. Az akadálymentesség ennek kulcsfontosságú eleme;

14. aláhúzza a fogyatékossgal élő személyek sportja szereplőinek specifikus szerepét a sport nyújtotta lehetőségek kihasználásában a társadalmi részvétel, az integráció és az esélyegyenlőség előmozdítását illetően;

15. kiemeli, hogy a fogyatékossgal élő sportját számos esetben nem említik külön, csak a társadalmi részvétel összefüggésében. Kéri, hogy tegyenek lényegi különbséget a fogyatékossgal élő sportjának különféle válfajai között: az élsport, a szabadidősport, a testnevelés, a sport által történő nevelés és képzés, a megfelelően adaptált testmozgás, a sport által történő rehabilitáció vagy a specifikus terápiás célú sporttevékenységek között;

16. kéri továbbá az ágazat szakképzett képviselőinek nagyobb mértékű elismerését a tömegsport európai intézmények által támogatott összes fejlesztési és értékelési tevékenységében. Fontolóra kellene venni külön források felszabadítását egy ilyen jellegű részvételnek, valamint a sporttal foglalkozó szakemberek képzésének lehetővé tétele érdekében;

17. kéri egy, a létező politikákon alapuló, de kifejezetten a fogyatékossgal élő sportjának szentelt részletes stratégiai dokumentum kidolgozását, hogy az ágazat főbb kérdései közül kiemelhetőek legyenek a prioritások.

Specifikus kérdések: a sportolás

18. jelzi, hogy a fogyatékossgal élő személyek sporttevékenységekben való részvételét kísérő egyre nagyobb politikai érdeklődés ellenére a sportolás aránya továbbra is alacsony. Ez többek között azzal magyarázható, hogy korlátozott a hozzáférés a fogyatékossgal élő személyek igényeihez igazított sportinfrastruktúrához;

⁽¹⁾ COM(2010) 636 final.

⁽²⁾ COM(2011) 12 final.

⁽³⁾ COM(2007) 391 final.

19. megjegyzi, hogy a fizikai és a társadalmi-gazdasági akadályokon, valamint a kommunikációs nehézségeken túlmenően kulturális akadályok és pszichológiai tényezők – például a tömegsport-tevékenységek szervezőinek és résztvevőinek fogyatékossgal szembeni viselkedése – is kihatnak a sportolásra. Ezek a viselkedésmódok az eltérő helyzet kezeléséhez szükséges ismeretek és az ehhez szükséges eszközök hiányából erednek; tájékoztatási és képzési akciókat kellene kezdeményezni annak érdekében, hogy a fogyatékossgal élő személyeket befogadják a sport világába. Ajánlatos, hogy a sporttevékenységekhez való hozzáférés javítását célzó összes intézkedést azt követően dolgozzák ki, miután megfelelő mértékben kikérték az ágazat szereplőinek véleményét, hiszen a különféle csoportoknak más-más támogatásra lehet szüksége;

20. a hozzáférhetőségnek – azaz a sportlétesítmények fizikai elérhetőségének – és a kommunikációnak a javítása alapvető feltétel, ha növelni kívánjuk a sportolás arányát.

21. kéri, hogy szervezzenek koordinált figyelemfelkeltő kampányokat a sportolás létező lehetőségeiről. Ezeket a kampányokat európai szinten kellene elindítani, de a regionális és helyi szintre kell levinni, ahol a konkrét lehetőségeket kínálják. Fontos, hogy magukhoz a fogyatékossgal élő személyekhez szóljanak, és őket tájékoztassák. Az ideális az lenne, ha a kampányokat a tömegsportmozgalom, a nemzeti sport és a fogyatékossgal élők sportja szerveinek, valamint a fogyatékossgal élő személyek szervezeteinek (különösen szövetségeinek) a támogatásával szerveznék; emellett fontos, hogy a tájékoztató kampányok ne csak a fogyatékkal élőknek, hanem a nagyközönségnek is szóljanak, hogy segítsünk nekik megérteni, elfogadni, integrálni fogyatékkal élő társaikat, valamint hogy megtanulják, hogyan segíthetik őket. A lehető legnagyobb autonómiát kell biztosítani a helyzetüknél fogva fogyatékos személyek számára, és ösztönözni kell őket arra, valamint segíteni kell őket abban, hogy ilyen eseményeket javasoljanak, támogassanak és szervezzenek;

22. hangsúlyozza, hogy szükség lehet a különböző célcsoportok egyéni megszólítására, figyelembe véve képességeiket, korukat és társadalmi helyzetüket; különösen fontos a fiatalok megszólítása és támogatása. Az egyes tagállamok sportstruktúráit, valamint a helyi és regionális sajátosságokat is tiszteletben kell tartani. Támogatni kellene a színvonalas, elérhető és rendszeresen frissített információk nyújtását, hogy a különféle célcsoportok folyamatosan tájékoztatást kapjanak a számukra elérhető sporttevékenységek kínálatáról. Ha ösztönözzük és elősegítjük a helyi, szervezett mozgalmak kialakítását ezen a téren, az javíthatja ezeknek az információknak a terjedését és a hozzáférhetőségét;

23. helyi és regionális szinten rendelkezni kell egy a szükségletekhez igazított közlekedési hálózattal, amely lehetővé teszi, hogy a fogyatékossgal élő személyek eljuthassanak a sportlétesítményekhez amatőr sportolás vagy versenyzés céljából;

24. hangsúlyozza, hogy a szülők kiemelt szerepet játszanak a fiataloknak a sporttevékenységekben való részvételre történő ösztönzésében, és hogy az önkéntesek adják az ágazat gerincét. Ezért fel kell hívni a figyelmet az önkéntes munka fontosságára, és fontolóra kell venni az önkéntesek toborzására és képzésére hivatott fórumok megrendezését, illetve a hozzájárulásuk elismerését és jutalmazását célzó intézkedéseket;

25. javasolja, hogy annak érdekében, hogy a fogyatékossgal élő személyek tájékozódhassanak a lakóhelyükön/ régiójukban található sportinfrastruktúrákról, technikai lehetőségekről stb., hozzák létre az uniós sportlétesítmények információs platformját, egy mindenki számára hozzáférhető honlappal együtt;

26. felhívja a figyelmet arra, hogy a népesség egyes csoportjai kettős vagy hármas diszkriminációnak vannak kitéve, amennyiben nem egy, hanem egyszerre többféle fogyatékossgal kell szembenéznük, vagy ugyanakkor bevándorló vagy kisebbségi háttérrel is rendelkeznek vagy a homofóbiához, illetve a nemhez köthető társadalmi kirekesztés áldozatai. Fontos, hogy mindenki speciális támogatást és egyenlő lehetőségeket kapjon a sporttevékenységekhez való hozzáférés tekintetében;

27. megjegyzi, hogy a fogyatékossgal élő személyek sportjának nem szabad a tömegsport rendszerén kívül maradnia, és hogy általánossá válása, és adott esetben a szervezés felelősségének megosztása a nagy sportszervezetekkel már elsődleges politikai célként jelenik meg. Ezért biztosítani kell, hogy a fogyatékkal élők sportjának a tömegsport rendszerébe való integrálása előrehaladjon, és hogy egyszerre különböző szervezési mintákat, formulákat és struktúrákat is alkalmazni lehessen a helyzetüknél fogva fogyatékos személyek valódi kapacitásainak és az integrációs célnak a függvényében;

28. előnyben kell részesíteni a helyzetüknél fogva fogyatékos személyek annak a szövetségnek a keretében végzett sporttevékenységét, amelyhez az illető sportág vagy specialitás tartozik, azoknak a sportszövetségeknek a szerepével összefüggésben és azt tiszteletben tartva, amelyek tevékenységei elsősorban ezeket a személyeket célozzák meg, és amelyeket meg kell erősíteni a helyzetüknél fogva fogyatékos személyek szolgálatához szükséges elhivatottságukban;

29. a sportszövetségeknek támogatniuk kellene, hogy közgyűléseiken felszólalási joggal, de szavazati jog nélkül részt vehessenek az olyan sportszervezetek, amelyek nem tagjai ugyan a szövetségeknek, de az a céljuk, hogy fogyatékossgal élő személyek is űzhessék a szóban forgó sportot;

30. a vizsgált példák alapján megállapítja, hogy az a megközelítés, amely össze kívánja kötni a turizmust és a szabadidősportot, megfelelő eszköz ahhoz, hogy a fogyatékossgal élő személyek először kapcsolatba kerüljenek a sporttal, majd a későbbiekben növekedjék a sporttevékenységekben való részvétel aránya, és a nagyközönség is megismerje képességeiket;

31. a sportturizmus előmozdítása érdekében minőségi és naprakész információkról kell gondoskodni arról, hogy rendelkezésre állnak-e a fogyatékossgal élő személyek szükségleteihez igazított sporttevékenységek, továbbá gondoskodtak-e a közlekedés akadálymentesítéséről és a sportlétesítményekhez történő hozzáférésről;

Specifikus kérdések: az oktatás

32. rámutat, hogy a fogyatékossgal élő személyek sportjának megfelelő fejlesztése magas szinten képzett szakembereket igényel;

33. úgy véli, hogy még ha a fogyatékossgal élő személyeket nem is bélyegzik meg, akkor is kirekesztés áldozatai lehetnek, mivel sok ember nem tudja, hogy fogadja vagy vonja be őket a sporttevékenységekbe és -szervezetekbe. Összehangolt tájékoztatást kér a nem csupán a sporttevékenységek szervezésében közvetlenül érintett személyek számára, hanem szélesebb körben, a nagyközönségnek is szóló oktatási és képzési kezdeményezések révén, például könnyen hozzáférhető, online képzési eszközökkel. Ebben a tekintetben fokozottabban fel kell hívni a figyelmet a fogyatékossgal élő személyek jogaira, igényeire és képességeire;

34. aláhúzza, hogy az összes tanuló számára hozzáférést kell biztosítani a testneveléshez és a sporthoz, és a fogyatékossgal nem akadályozhatja az iskolai sportprogramokban való részvételt. A fiatalok gyakran az iskolai testnevelés órákon kapnak kedvet a sportoláshoz, és alakul ki bennük a sport iránti szenvedély, és ez ugyanígy van a fiatal fogyatékossgal élők esetében is. Ezen túlmenően az iskolai sportolási környezet alkalmat nyújt az egészséges tanulók nevelésére és arra, hogy felhívjuk a figyelmet osztálytársaik képességeire. Ezzel összefüggésben ösztönözni kell „mindenki számára elérhető sportprogramok” rendezését. A fordított integráció elképzelése – vagyis egészséges sportolók bevonása a fogyatékossgal élő személyek sportjába – jó példa arra, hogyan változtatható meg a más sportolók képességeihez való viszonyulás. Ugyanígy támogatni kell a „közös sportolás” típusú kezdeményezéseket. E cél elérése érdekében elengedhetetlen az oktatási intézmények pedagógusainak – különösen a testnevelő tanároknak – a specifikus oktatása és képzése, valamint a fogyatékossgal élő gyermekek szüleinek tájékoztatása a különféle elérhető sporttevékenységekről;

35. megállapítja, hogy az edzők ismereteit és kompetenciáit gyakran nem használják ki a fogyatékossgal élő emberek sportjában és a tömegsportban működő szereplők közötti információcsere és koordináció hiánya miatt. Javasolja, hogy a szervezetek dolgozzanak ki összehangolt képzési kezdeményezéseket a képzési szervek és a közigazgatás támogatásával;

36. javasolja, hogy szélesebb körben vonják be a felsőoktatás képviselőit a fogyatékossgal élő személyek kirekesztésének csökkentését célul kitűző kiigazítási eljárásokba. Ennek révén változtatni kellene a jövőbeli testnevelőtanárok képzésén, így lehetővé válna számukra, hogy jobban fel tudják mérni diákjaik eltérő egészségügyi állapotát;

37. úgy véli, hogy át kell értékelni a fogyatékossgal élő személyek sportjával kapcsolatos képet. A fogyatékossgal élő legjobb sportolók esetében támogatni kell az élsportot, és a nem fogyatékos élsportolók státuszához hasonló státuszt kell biztosítani számukra. Általánosan elfogadott, hogy a fogyatékossgal élő sportolók élsportban elért teljesítményei iránti figyelem felkeltése mindenképpen ezt a felfogásbeli változást szolgálja. Ehhez igen fontos a speciális olimpiával és a paralimpiai játékokkal kapcsolatos kommunikációs stratégia;

38. elismeri, hogy a fogyatékossgal élők sportja nagymértékben önkéntes munkán alapul. Elfogadja, hogy folytatni kell az önkéntesek képzésének az előmozdítását. Ezt a képzést bizonyos tekintetben az érintett felek igényeihez kell igazítani. Ezen túlmenően egyre fontosabb lesz az önkéntesek irányítása. A fogyatékossgal élő személyek sportjával foglalkozó szervezeteknek javítani kell működésüket humán erőforrás-irányítási és minőségjavítási eszközök alkalmazásával. Szakembereket kell képezni, ha javítani akarjuk a minőséget. Ők annál is inkább nélkülözhetetlenek, mivel sajátos célközönségről van szó. A struktúráknak a valódi professzionalizmus felé kellene fejlődniük;

39. sajnálja, hogy Európában gyakran alábecsülik a fogyatékossgal élő személyekben rejlő lehetőségeket. Hangsúlyozza, hogy a sport segítheti személyes fejlődésükben a fogyatékossgal élőket, és így jelentősen hozzájárulhat a polgárok sikeres szakmai beilleszkedéséhez is;

40. helyesli az EU-nak a sportolók kettős karrierjére vonatkozó iránymutatását, ⁽⁴⁾ amely megerősíti, hogy „a kettős karrier javára történő intézkedéseknek az összes sportoló esetében való egyenlő alkalmazása jelentős előrelépést jelentene általában a sport számára, és különösképpen a fogyatékossgal élő személyek által űzött sportokra nézve”. Az RB teljes mértékben osztja azt az iránymutatásban kifejezett nézetet, hogy „mivel számos fogyatékkal élő személyek által űzött sportág a tömegsportszervezetekhez tartozik, fontos, hogy e csoportnak különleges figyelmet szenteljünk, és ezáltal bizottsuk számukra az egyenlő bánásmódot, illetve külön szakágak kifejlesztésének lehetőségét, akkor, amikor nem lehetséges az egészséges sportolók szakágának a használata”;

41. kiemeli, hogy az ágazatnak már ma törekednie kellene a fiatal sportolók önállóságának támogatására, illetve személyes fejlődésük segítésére. E tekintetben támogatni kellene a fiatal sportolóknak kínált oktatási lehetőségeket a sportrendezvények során;

Specifikus kérdések: az egészség

42. elismeri a sport értékét az egészség elősegítése és az egészségre történő nevelés terén, és kiemeli a megfelelően adaptált testmozgás és a fogyatékossgal élő személyek rehabilitációja közötti sajátos kapcsolatot, hiszen testi és lelki egészségükről egyszerre van szó;

43. támogatja az EU „Sport, egészség és részvétel” szakértői csoportjának – melyet a Tanács az egészség-növelő fizikai tevékenységeket és a helyi sportéletben való részvételt ösztönző intézkedések javasolásával, valamint az ilyen intézkedések 2013 közepéig való meghatározásával bízott meg – tevékenységét, és nyomatékosan kéri, hogy a fizikai tevékenységet és a sportot külön is ismerjék el és támogassák mint a fogyatékkal élők számára alkalmazható terápiás eszközt;

44. tudomásul veszi az EU „Dopping elleni küzdelem” szakértői csoportjának munkáját, melyet a Tanács azzal bízott meg, hogy fogalmazza meg az EU észrevételeit a Nemzetközi Doppingellenes Ügynökség (WADA) nemzetközi doppingellenes szabályzatának felülvizsgálatához, továbbá elismeri a jó kormányzás jelentőségét a sportban. Az RB azt javasolja, hogy a paralimpiai mozgalom érintett feleit jobban vonják be ebbe a tevékenységbe;

45. úgy véli, hogy az új többéves pénzügyi terv valamennyi finanszírozási eszközének foglalkoznia kell a fogyatékkal élők hozzáféréseinek kérdésével is;

Specifikus kérdések: pénzügyi és strukturális támogatás

46. tudomásul veszi az Erasmus+ programban javasolt, a sportra szánt költségvetési tételt, amelyről még folynak a tárgyalások. Mindamellettt sürgeti, hogy az Európai Bizottság az Erasmus+ program kedvezményezettnek szóló útmutatójában kifejezetten utaljon a fogyatékkal élők sportjára, és ismerje el, hogy e csoport sporttevékenysége prioritást jelent a program sportra vonatkozó intézkedéseiben;

47. javasolja, hogy az Európai Bizottság ösztönözze a fogyatékossgal élő személyek sportjának előmozdítását célzó, helyi és regionális szintű specifikus intézkedéseket;

48. úgy véli, hogy az ágazatot bizonyos fokú, az azonos célok megvalósítására hivatott, különféle uniós eszközök bizonyos fokú széttagoltsága jellemzi. A nagyobb fokú harmonizáció hosszú távú, európai szintű pénzügyi kötelezettségvállalásokkal kiegészülve, legalább az ágazat legfőbb képviselői számára, igen jótékony hatású lenne;

49. ösztönzi a strukturális alapok felhasználását a mindenki számára hozzáférhető, helyi és regionális szintű sportlétesítmények fejlesztéséhez. A fogyatékkal élők sporttevékenységével kapcsolatos technológiák terén végzett kutatásoknak a Horizont 2020 révén megvalósuló finanszírozása szintén létfontosságú. Rendkívül fontos, hogy beruházásokra kerüljön sor a kutatás és az innováció területén, különösen az egyetemek és az ágazatban működő vállalkozások közvetítésével. Jelenleg számos szakember ezzel a területtel kapcsolatban ír doktori disszertációt. Külön erőfeszítést kellene tenni a sport, mint terápiás eszköz – például a lovasterápia – irányába;

50. felkéri az EU intézményeit, hogy továbbra is biztosítsanak hosszú távú támogatást a mindenki előtt, és különösképpen a fogyatékossgal élő fiatalok számára nyitott sportrendezvényeknek;

A helyi és regionális önkormányzatok szerepe

51. úgy ítéli meg, hogy a helyi és regionális önkormányzatok, intézményi korlátaiktól függően, alapvető szerepet játszanak a fogyatékossgal élők sportja európai dimenziójának fejlesztésében;

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/c3/dual-career-guidelines-final.pdf>

52. hangsúlyozza, hogy fokozni kell a helyi és regionális önkormányzatok részvételét egy olyan közösen kidolgozott ütemterv alapján, amelyben szerepel az Európai Bizottság, a Tanács, a sportért felelős nemzeti hatóságok, a fogyatékosokkal élők és a számukra szervezett sporttevékenységek, amelyek az általános sportolási tevékenységekbe történő integrációjukat célozzák. A helyi és regionális önkormányzatok képesek az EU és a helyi szint közelítésére annak érdekében, hogy létrejöjjön a kapcsolat a klubok, az iskolák és a szülők által támogatott kezdeményezésekkel;

53. elismeri, hogy – különösen helyi és regionális szinten – megvan a tapasztalat és vannak strukturált partnerségek a fogyatékosokkal élő személyek sportja és sportolása fejlesztésének előmozdítására. Kéri ezeknek a bevált gyakorlatoknak a cseréjét, és jelzi, hogy maga az RB is képes ezek terjesztésére az európai intézmények és az érintett felek támogatásával. A meglévő anyag fordítása nagy kihívást jelent, és támogatást kell kapnia. Fontolóra kellene venni egy, a „figyelemreméltó gyakorlatok” díjazására szolgáló rendszer kialakítását;

54. támogatja a fogyatékosokkal élők sportjának a fejlesztéséért felelős regionális vezetők rendszerét. Ők lehetnének a bevált gyakorlatok cseréjének és megvalósításának a kezdeményezői, többek között az informatikai eszközök alkalmazásával, és megteremthetnék a kapcsolatot az európai politikák és a regionális valóság között. A bevált gyakorlatok cseréjével kapcsolatos európai projektek népszerűsítése és megvalósítása lehetővé teszi, hogy közös problémákra hatékony megoldásokat találjunk, továbbá hogy megismerjük más régiók és országok szükségleteit;

Kiegészítő következtetések

55. tudomásul veszi „A sport európai hete” előmozdítására irányuló első kezdeményezéseket, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy ebben a keretben helyet kapjanak a kifejezetten a fogyatékosokkal élőknek szóló sportok, mégpedig úgy, hogy a fogyatékos sportolók bekapcsolódhassanak a főbb tevékenységekbe. Nyomatékosan kéri ezenkívül, hogy vegyék fontolóra „A fogyatékosokkal élők sportjának európai napja” évenkénti megrendezését;

56. megállapítja az ágazatban a regionális információk nagyfokú hiányát, és kéri, hogy dolgozzák ki a megbízható adatok összegyűjtésének folyamatát. E célból például felmérést lehetne készíttetni az Eurobarométerrel a fogyatékosokkal élők sportjáról, vagy legalábbis néhány, a témához kapcsolódó specifikus kérdést integrálni lehetne az Eurobarométer sporttal és/vagy fogyatékosokkal foglalkozó jövőbeli felméréseibe;

57. határozottan támogatja a kérdésben egy európai szakértői csoport létrehozását, amely elismerné az ágazat eltérő feladatát, és tanulmányozná az ágazat sokféle szereplőjének hozzájárulásait. Ez a szakértői csoport hasznosan foglalkozhatna az alábbiakkal:

— szemantikai téren

— javaslatot tehetne olyan fogalmak közös definíciójára, mint a „testi fogyatékosok sportja”, a „szellemi fogyatékosok sportja” és a „közös sportolás”, hogy elősegítse ezek elfogadását;

— technikai téren

— összegyűjthetné a legjelentősebb regionális és helyi tapasztalatokat azok modellezésének és terjesztésének ösztönzésére,

— biztosítani kellene a politikai felelősök számára a figyelmük felkeltéséhez nélkülözhetetlen technikai elemeket, valamint lehetővé kellene tenni a Régiók Bizottságának, hogy betöltse a mobilizáció elősegítőjének szerepét ezen a területen, ahol a regionális és helyi önkormányzatok játsszák a főszerepet.

Kelt Brüsszelben, 2013. november 29-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO